

Naša Sloga izlazi svaki 1 i 16 dan mje-seca, i stoji s pošta-zinom za cijelu godinu 2 f. a za kmeta 60 novčić razmernično za pol god. 1 f. a za kmeta 30 nov. Izvan carevine više pošta-rima. Pojedini broj stoji 6 novčić.

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politični list.

„Slogom rastu male stvari, a nesloga sve pokvari.“ *Nar. Post.*

Oglaši se primaju po navadnoj cieni. Pisma neka se žalju platjeno poštarine.

Nepotpisani se do-pisi neupotrebljavaju. Dopisi se nevraćaju. Uredništvo i Odprav-nictvo nalaze se u *Via Capuana N.º 1969/1.*

Godina III.

U Trstu 1 Decembra 1872.

Broj 23.

Poziv na predplatu.

Pozivamo naše p. n. čitatelje k novoj predplati na ovaj pučki list.

Ako smo u ove prošle tri godine ikoliko odgovorili svojoj domoljubnoj dužnosti, nadamo se, da će se kao do sada i za ovu IV. godinu radi odazvati našemu pozivu; a mi ćemo se trsiti, da budemo sve to dostojni njihova povjerenja i njihove pripomoći. No buduće, da se List uz svu našu dobru volju i dosta veliko požrtvovanje nemože nikako uzdržati uz dosadašnju cenu: to smo prem žalostnim srdecem usiljeni ustanoviti mu predplatu na 2 f., a za kmeta na 1 f. na godinu. Jedino na taj način usanju se, da ćemo mu osigurati obstanak. One pako p. n. predplatnike, koji nam još štograd za ovu godinu duguju, molimo što uljudnije, da nam ćim prije taj maleni dug poslu.

Konačno molimo naše prijatelje, da izvole puk podučiti, kako će se laglje i manjim troškom kod dočiňih poštarskih uredah moći predbrojiti, i to više njih zajedno kroz poštarsku naputnicu. Ujedno se toj istoj gđi prijateljem najusrdnije preporučujemo, da nas i odsele svojim učinnim i krasnim perom podupirati izvole.

U Trstu 1. Decembra 1872.

Uredništvo.

Pogled po svetu.

U Trstu 30 Novembra.

Saborsko djelovanje u ovoj polovini carstva svršuje šestoga il sedmoga nastajućega mjeseca, pošto se, uslijed previšnjega poziva, carevinsko vijeće ima sastati dne dvanaestog decembra. O njihovu djelovanju neima se mnogo što kazati. Galički je glasovao na cara Adresu, u kojoj iztiče dosta jasno svoju znamenitu Resoluciju; pa to je sve drugo, nego li pravo povjerenje u sadašnje ministarstvo. Kranjski i dalmatinski nedadoše u ničem viditi, da su u odporu proti centralnom ministarstvu. Pitanje o sdruženju s Hrvatskom kao da je u Dalmaciji sasvim zaspalo. Što naš istarski radi, neka vide naši čitatelji iz olio nekoliko naših rasličitih viesnih.

U ugarskom parlamentu su se u ovo petnaest danah dogodile takove stvari, kakove se obično dogadjaju svagdje prije nego li u parlamentu. Ministri i zastupnici su se medju sobom tako posvadili i opsovali, da je prava sramota za narod, gdje je što takva moguće. Mislimo se, da će se iz toga svašta poroditi, a kad tamo, braća su se liepo pomirila, ako se i nisu oprala i opraydala, pa kao i do sada mirno Ugarskom vladaju. Kraljevinska deputacija magjarska nije još ni sada jasnije biva, da se Hrvati od Magjarah neimaju mogućemu nadati. Medju tim hoće se poradi deficita i liti manjka pod svom stjepanovom krunom povišiti narodu štibre.

Cuje se, da su Rusi osvojili Kivu u srednjoj Aziji. Čudnovato je, da Inglezi za to nehaju, akoprem njihovim tamo

posjećinam prieti velika pogibelj poradi sve to većega i većega širenja ruske sile i moći u onih dalekih stranah. U Francuskoj vlada nestalnost poradi više stranaka, u koje je podijeljen parlament. U Španjolskoj se nezna, da li je kralj bolestan, il se tako pričinjava, što ga je strah republikancima, koji su tu i tamo ustali s oružjem u ruci. Talijanski parlament razpravlja, kako se imaju kloštri i u Rimu zatvoriti i ukinuti. Doznao se, da već od više vremena obstoji savez među Italijom i Njemačkom, koji je u prvom redu uapet proti katoličkoj Crkvi. Zato se tu i tamo bezobzirno proti njoj vojuje. Nego Crkva je uvjek dosada slomila robove, tko se je god s njom borio, pa će i Bismarck, il najdalje njegovim nasljednikom.

Jesu li krave muzare za upregu il nisu?

Gotov je dobitak, ako se krave uprežu pri manjih kmetijah i gdje je labka zenjla, samo treba paziti, da se ne prenapnu u djelu. Pri velikih kmetijah uprezati krave takodjer nikakor neškodi, ako se od časa do časa upregnu, i to osobito tada, kada je djela obilno. U mnogih mjestih po Njemačkoj privade krave za upregu, da tako njimi obavljati uzmognu ne samo laglje vožnje, nego takodjer na njih oru, nu samo za polovicu-djela, što bi ga voli opravili. Pod branu pak kravu neuprežu.

Ako se malo krava sprohodi u djelu, neće radi toga imati manje mlieka, dapače jošte više ga imaju one krave, pri kojih brana, kaka se veli, ide više u meso, nego li u mlijeko. Zato pri onih kravah, koje počnu debeliti i manje mlika davati, treba poskusiti i to, da se počmu uprezati, i već kratće im se narav promjeniti, to jest, opet će više mlieka davati.

Krave se, da što, uprav tako na upregu privade, kao i voli, a jošte se laglje puste voditi i hitrije su u bodu, nego li voli; nu moćne nisu kao što su oni i nemogu toli na dugo upregu podnašati.

Dr. Zailer piše u gospodarskom listu „N. Landw. Zeitg.“ o toj stvari: za kmeta, a osobito manjega kmeta, nije bolje niti ejenije uprege, što je kravja. Uprezanje kravah pripomaže živinogostvo i dohodke poboljšava. A kako to? Evo ovako: Živinogostvo se poboljšava tim, što uprežane krave moćnije postanu, a od moćnijih materah legu se i moćniji teleci i telice. Po uprežanih kravah zadobivamo zato moćnije i teže govedje živine. Ono dakle, što se dosle sa svim podučavanjem i ostalom pomoćju nije moglo dostignuti, dostigne se tim putem samo po sebi. I mnogo bi veću korist ovim načinom imati od blaga na mesnici, osobito u onih mjestih, gdje ako se za mlijecko malo dobi, dobi se više za meso. Razumi se samo po sebi, da takodjer djelo, koje nam uprežene krave obave, treba uzeti u račun. Ako dakle neotrudimo kravu preveć u djelu, ako joj pustimo vremena, da počine i dosti njoj hrane podamo, neće pogoršati. Kad bi krave za upregu rabili, kmet, koji ima sada 6 kravah i 2 konja, da bi imao 9 ili 10 kravah, mogao bi smirom imati upreženo za pol dana 2 para kravah, i jošte bi lahko koja bredja ili dojeća krava doma ostala. Četiri jake krave hoćeju gotovo učiniti, koliko bi 2 konja, a osobito ako im se takova brana (seno ili otava) daje, kao što konjen. Ovas će tako ostati kmetu za prodaju. Vrhу toga imat će polovicu više kravah i teletab, pa da bi i liepo uprežene krave nekoliko manje

mlika dale, dobivao bi mlika, da ima tretji del više krvah, uvjek toliko, ako ne više, nego li prije. Zatim nebi trebalo knetu, da drži krave preveć stare, kada su već suhe i za mesara malo vriedne, nego prodavao bi je mladje i dobro potušene, jer bi si za uprega pribavio mladu živinu.

Ovo su mnogovrstni dobitki, koje može svaki čovjek lako razumiti, akopreni *stara navada* nepripušća njegovoj glavi ovu stvar mirno i na tanko prosuditi.

Samo neka tko *pocme*, pa eto svi su drugi za njim. Što nova početi potrebno je sve to više, jer po *starom* se kopitu nedaju šiti *nove škornje*, koje potrebujemo dan danas, gdje nam potrebe sve to više rastu. (Novice.)

D o p i s i .

Iz Pazinšćine.

Budući, da vaš navadni odavle dopisnik već više vremena mukom muči, ajde da vam ja mjesto njega koju javim. Nego o čem ču? Kud će suza neg na oko, pak o čem ču ni ja, nego o našem občinskom zastupstvu?

Ja vam baš neznam reći, što naši občinski zastupnici čine, ni što misle učiniti; ali čujem svašta, a najviše, da se pak već sad gorko kaje, što je izabrao nekojih od njih. Pak se je izmedju ostalih stvarili tvrdo usao, da će njegovo novo zastupstvo upeljati opet naš materinski jezik u naše škole, a slavno zastupstvo o tom još jednako muči. Naša se djeca kao i do sada zanjemaju talijanskimi knjigami, kojih nerazumiju, a mi ljepe trusimo i trošimo na škole, da nam je već dodijalo, a od sad da ćemo trošiti i više. Vele nekoji, da nam je talijanski jezik potreban, zato da ga valja učiti. Ali zaboga, tko je od nas ikad rekao, da ga nevalja učiti. Dapaće neka se uči, samo neka se poradi njega nezancmaruje naš materinski; jer je to, jedno škodno, a drugo sramotno. Velim škodno, jerbo se dieće u jeziku, kojega nerazumi, neće nikad niš za život naučiti, pak bi bilo stoputi bolje, da ludo vremena negubi. Ali je to, nadalje, i sramotno, jer bi reći, da smo mi zadnji ljudi na svjetu, pak da nemarimo za se i za svoje više, nego cigani. Sramota pak nad sve sramote jest, što moramo plaćati, a neimamo od toga nikakve koristi. Još bi ciganim rekao, ajde kad hoćeš, da ti školu plaćam, a ti mi uči djecu u mojem ciganskem jeziku! Zato ima sviet i pravo, što se okolo nas osmjejuje, a najme naši Šarenjaci, koji se sami sebi čude, kako je to moguće, da šaka njih ima sve što hoće, a mi ništa! Pa tko je tomu kriv? Naši zastupnici, kojih smo zato izabrali, da brane u zastupstvu naše pravice, a najme školske. Kad bi tko od njih digao u zastupstvo svoj glas za naš materinski jezik, da ta stvar dođe do zakonita glasovanja: barem bi znali, tko se je iznevjerio svojim biračem i tko nije, pak bi to na pameti držali do drugih izborah. Al ovako bi reći, da su nas evi izdali, a to nije nikako moguće. Jer ima medju njimi ljudi, koji bi volili, da na nje nebo pade, nego da tko reče, da su se dali nagovoriti proti svojemu rodu, te iznevjerili svojim biračem. Od tih se dakle nadamo, da će se u pazinskom občinskom zastupstvu oglasiti za naše narodne pravice, da već jedanput znamo, na čem smo. Nekoji od naših vanjskih zastupnika bi reč, da se nisu dali izabrati u zastupstvo za drugo, nego zato, da se sgodnom prilikom odciepe od Pazina. I vi ste jedanput bili u vašem listu za odciepljenje, a i sad neznam kako mislite. Ja od svoje strane mislim, da je za nas bolje, da ostanemo s Pazinom sdrženi, kao što smo sada. Jer možemo u zastupstvu imati većinu kad hoćemo, pak iz Pazina učiniti naše narodno središće, koje nam dosad u Istri fali. Po mojem sudu, sad bi bila veća sila iskati razdruženje Šarenjakom, nego i nam.

Na koncu hoću, da vam povjedim jednu, koju je učinio, ne naše zastupstvo, nego naš občinski odbor ili delegacion. Poslao je zahvalnicu zemaljskomu saboru, što je zaključio, da se otme gimnazija našim vrednim Fratrom, pak da se pretvori u talijansku i plaća iz našega domaćega žepa. Vidit ćemo, što će na to zastupstvo reći, kad se prvi put skupi.

Iz Buzešćine 25 novembra.

Dojavise nekoji u *Našoj Slogi* ljepahne viesti o občinskim izborih u našoj Istri. Mislim vašim štiocem neće dodijati, ako im i ja što javim o izborih naše Buzešćine. Treba vam dakle znati, da su izvan dvojice izabrani svi čisto naši ljudi, a svi prijašnji mjestni kolovodje da su propali. Nijedna občina u Istri nije još svojega lica tako osvjetlala, kao što je ovaj put Buzešćina. Prijašnji kolovodje bijahu napeli sve svoje sile, da jih naše ljudstvo opet izabere, al im je bio vas trud uzalud. Čuo se u izbornici glas od čovjeka poštenjaka, kad je tko glasovao za kojega Šarenjaka: *A vrag ti ga u twoju lištu stavil!* Sad se na sva usta groze dvojica trojica prijašnjih kolovodjih, da ćeju nam izbore uništiti, jer da su nezakoniti. Evo im u brk, ako to mogu, neka učine, a mi ćemo opet i opet izabrati ove iste te iste i po drugi i po treći put. A znate li, poradi koga uzroka su nam tobože izbore nezakoniti? Govore nam, da smo okolo hodili, pak glasove na nepošten način kupovali. Ah Šarenjačke premudrosti! Ako bi i bio tko od naših išao okolo, da nagovora birače, da izaberu pametne i razumne ljudi, nebi bio nikad radio ouako nezakonito, kao što su radili naši Šarenjaci u toj stvari. Ako žele, mi smo u stanju njihovimi pismi dokazati, kako su nezakonito radili, da dođu opet njihovi pristaše u zastupstvo, pak da nam i na dalje zapovjedaju. A neka nam oni dokažu, da smo mi tako djelali. Neka se dakle naši Šarenjaci uvjere, da smo prisiljeni birati u vieće naše ljudi, jer nemožemo više trpititi njihove oholosti: težki jaram, što su nam ga na vrat naprili, dodijao nam je i nemožemo ga više nositi. Odsad unapred naša će prva skrb biti, povjeriti svoja dobra, svoju budućnost i razvitak svojega potonstva ljudem svoje krvi i plemona, koji imaju za nas srdeču želju i svu brigu; a nećemo već nikada izabrati ljudi, koji neimaju skrbi ni brige, nego za svoj trbuhi i za malu četicu svojega ljudstva. Neka naša Buzešćina služi za izgled svim občinaram u našoj Istri, pak će naši porečki zastupnici biti prisiljeni naših se pravicali spomenuti. Ako pak nebi, neka znaju, da će doći vrieme, kad ćemo i u Poreč svoje ljudi slati. Za probuditici koji narod, netreba drugo, nego početi ga pritisnati, pak je stvar gotova. Neka to služi za nauk našim saborskim zastupnikom i našim laškim susjedom. Kao što je nekada bila krv mučenika sjeme kršćanah, tako je dandanas tlačenje naroda razploditiće sve novijih i vrucih patriota i narodnjaka. Sve se na svjetu daje pokoriti i uništiti, ali dub nikada!

I STARSKI RAZGOVORI.

Luka Luković i Marko Marković.

- M. Baš sam se u dobar čas s tobom sretio, da se opet malko porazgovorimo a naših domaćih stvarih.
L. O čem smo ono zadnji put govorili.
M. O našoj u Istri nevolji, kojoj je kriva naša neukost i naše neznanstvo; onda o naših pučkih školah, koje bi nas imale izbaviti toga zla, ali da nećeju nikad; jer su talijanske, pak za nas kao da jih neima.
L. Jesi li možebit o tom s kim govorio?
M. Jesam.
L. Pak što sviet veli?
M. Da imaš pravo, da je uprav tako, jer da se djeca u sadašnjih školah nenuče pravo ni čitati, a nijedno da nerazumje ono, što se čita. Pak se svi čude, kad to vlada zna i vidi, kako može barem ona tu stvar trpiti. Vele, narod govoriti, pak narediti, da se onako i djeca u školi uče.
L. Eto vidi, to je drugi, dapaće prvi i najveći uzrok svih naših nevolja.
M. Koji?
L. Taj najme, da sve samo od vlade čekamo, kao i planjava djeca od svoje matere, a sami il neumjerio, il nećemo, da si pomognemo.
M. A kako bi to mi mogli sebi pomoći, ni u ovoj, ni u ikoj drugoj stvari?
L. Kako i onaj osal, ako si kad čuo pripovjedku, koji je

- bio pao u blato, pak vikao: Bože, pomozi! a Bog mu je odgovorio: Osle, kopori!
- M. Ta ti je dobra!
- L. Koporiti dakle treba, gibati se i micati, ako hoćemo, da se naš materinski jezik vrati opet u naše škole, pak da nam se djeca štograd nauče.
- M. Koporiti, micati se i gibati, to je sve lijepo, ali kako?
- L. Evo ovako. Po zakonu imaju občinska zastupstva ili reprezentance pravo odlučivati, u kojem jeziku hoće, da im se u školi djeca uče. Gdje su dakle u zastupstvu naši ljudi, tu mogu kad jih volja narediti, da se djeca u školi prestanu mučiti talijanskimi knjigami i talijanskim jezikom, a mjesto toga da se upelju naše knjige i naš jezik. Tim putem je bio naš jezik iz naših škola iztezan, tim ga dakle putem treba na novo i upeljati.
- M. Borme, to nije težko. Ali reci mi, molim te, nebi li onda trebalo občinsko zastupstvo tu svoju odluku komu javiti?
- L. Nikomu drugomu, nego školskomu nadzorničtvu kotarskomu, a ovo bi to dalo na znanje nadzorničtvu pokrajinskemu, pak bi bila stvar gotova. —
- M. A što bi se imalo učiniti u onih občinah, gdje neima naših ljudih u zastupstvu, il ako jih ima, nisu u većini?
- L. I tu se može zakonitim putem sve postići.
- M. Ajde da čujemo kako?
- L. Proseć, jer je prositi svakomu slobodno, a tko prosi, taj nosi.
- M. A tko bi imao prositi?
- L. Svi zajedno kuće gospodari, što stanuju u takvih občinah u kojih su im nepravedni susjedi zastupstvo preoteli.
- M. To je sve dobro, al i ti znaš, kakovi smo mi kmeti, da se siromahi neznamo ganuti, zato bi trebalo, da to netko počne.
- L. Da kako da bi trebalo.
- M. A tko?
- L. Dosta je, da se dogovore dvojica, il trojica njih, pak da idu kojemu pisara, il kojemu domorodnomu plovani, proseć ga, da im on molbenicu ili supliku napiše, ako sami neznaju.
- M. Pak onda?
- L. Onda bi trebalo, da ju podpišu svi u občini slavenski kuće gospodari, il ako neznaju pisati, da na njih barem križ učine.
- M. A tko bi jih kad skupio?
- L. Toga i netreba, nego bi valjalo iti od kuće do kuće, il javiti im, da se molbenica za podpisivanje nahodi u toj i toj kući; pak jih pozvati, kad u blagdan dođu u mjesto, da ju podpišu, il podkrižaju.
- M. Pa što bi se imalo reći u toj molbenici?
- L. Da mi živimo u Austriji, gdje imaju svi narodi jednake dužnosti i jednake pravice, zato da odlučeno zahtievamo, da se naša djeca u naših školah, za koje i mi trošimo, uče u našem materinskom jeziku, kako to očito naređuje §. XIX. temeljnih carevine pravah.
- M. A na koga bi se imala učiniti ta molbenica?
- L. Prije svega na domaće občinsko zastupstvo putem c. k. kotarske oblasti politične. Ako pak občinsko zastupstvo nebi marilo zadovoljiti pravednim željam svojih birača, onda bi se imala učiniti druga molbenica na zemaljski odbor ili juntu putem c. k. namjestništva, neka ona opomene okorno zastupstvo dužnostih, što jih ima prama svojim biračem. A kad nebi ni to koristilo, onda na ministarstvo i na samoga cesara; jer zakoni su zato učinjeni, da se ovršuju, a ne da se gaze.
- M. Dokle bi to dakle trpilo?
- L. Borme nebi ni tri ljeta, a posle triju lietih narodu je lako, jer može izabrabrati zastupnike, kakovih ga volja, pak postići što želi, bez moljenja i klanjanja.
- M. Iz toga vidim, da složan narod sve može.
- L. Jest, jer se složnomu narodu nemože nitko dugo vremena opirati, ni občinska zastupstva, ni zemaljski sabor, ni sama vlada. Samo treba uvjek iti zakonitim putem. S Bogom!
- M. Dao ti Bog dobro!

Franina i Jurina.

Ju. Ti, Franino, ki se držiš, da neč više znaš od mene, biš mi znal razložit, ča je to: *Pelasgo-greco-italo-tedesco-burocratico-autonomo-magiaro-costituzionali*?

Fr. Reci još jedan put, ma pomalo, zač je tega preveć na dušak.

Ju. No, ma pazi dobro: *Pelasgo-greco-italo-tedesco-burocratico-autonomo-magiaro-costituzionali*?

Fr. Aha, to su ti dalmatinski Šarenjaci!

Ju. Viš vraka, ja nebim bil nikad ni pomislio, da moru bit ljudi tako šari!

Fr. A reci sada pak ti meni malo, Jurino, jel istina, da te morat od sada v Reke po majerski sudit, i da ki nebude majerski znal, da mu neće niš valjat, ča bude odsudil?

Ju. A to govore da ja, zač da su teli majeri pozobat nekoga Bataljarina va Pešte, ač da sirota nezna majerski.

Fr. A i pravo je, ki svoje zataji, neka se tudjemu klanja!

NOVE KNJIGE.

* *Društvo Svetog Jeronima* razposlalo je ovih danah svojim članovom tri knjige, i to, poučnu knjigu *Mlada Majka*; onda *Životinje našozemske i neke tudjozemiske d. I.*; a na posljedku *Danielu, Koledar i Ljetopis za prostu godinu 1873.* Za trčansko su povjereničtvu jurve ovamo stigle, te će se dotičnim članovom čim prije razposlati.

* *Pouka u kućanstvo.* Tako je ime knjizi, što ju je za školu sastavio i o svojem trošku izdao u Zagrebu g. *Vjencoslav Zaboj Maržik*. Kućanstvo je ženski posao, zato se ova knjiga sama sobom preporučuje hrvatskim materam i kćeram. Svezak I. Cijena 40 kn.

* *Poučne Iskrice* koristnoj pučkoj zabavi putem po Italiji godine 1869. To je ime drugoj novoj knjizi, što ju je napisao vrli rodoljub Preč. g. *Ivan Antrenović*, kaločki kanonik i urednik „Bunjevačko-Šokačkih Novinah.“ Tko želi dozнати, što i kako je gdje u Italiji, a naime u povećim gradovima n. p. u Rimu itd. neka čita ovu knjigu, pak će se lijepo zabaviti i mnogo dobrih i koristnih stvari naučiti. Knjiga je štampana u Temišvaru, u Ugarskoj, tiskom Braće Magjarah.

Različite vesti.

* (Porečki sabor) je prihvatio zakon, kojim se u Malom Lošinju osniva niža realna gimnazija. Nadalje stvorio je zakon, kojim se pučkim učiteljem i učiteljicam godišnja plaća znatno povišuje, koju će odsad unapred vući, ne iz občinske, nego iz pokrajinske kase (cassa provinciale). To jest, puk će kao i da sada izdržavati svoje škole, ali samo što će nositi novce u pokrajinsku kasu, a iz nje pokrajinska jih oblast svojom rukom trošiti. Osim toga sabor je stvorio zakon, po lag kojega neće već občine imenovati svojih učiteljih, nego središnja zemaljska oblast u Poreču. Od nove godine trošit će Istra na škole 70.000 for. Liep je to novac, samo što istarski Slaveni neće imati od njega svoje koristi, akoprem će ga morati najviše oni težkom mukom smagati!

* (Spomenica Visokomu Ministarstvu.) Njihove Presvjetlosti, naši primorski Biskupi, su podnigli Visokomu Ministarstvu *Spomenicu*, što se je odskora čitala i u ovomjestnih njemačkih novinah „Triester Zeitung“, u kojoj potanko razlažu, što je krivo, da se svake godine sve to manje mladičah posvećuje svećeničkomu stalištu, pa ujedno i što bi trebalo učiniti, da za koj desetak godina erkva božja u ovih naših stranah sasvim neobudovi i ostane stado bez pastirah. Ako Visoko Ministarstvo sasluša glas naših crkvenih poglavica, usamo se, da će u najkraće vremenu dovoljan broj Levitab podložiti svoja ramena pod *Skrinju Zavjeta*, da ju nose kroz pustinju današnje pokvarenosti i bezvjerstva.

* (M. č. g. Zamarin) je po zemaljskom zastupniku, g. Fr. Marotu, dao prosvjedovati proti nepriznaju svojega izbora. Njegov je protest bio naprosto zavržen. Čuje se, da će sabor za Izolu, Milje i Buzet promjeniti izborni red. Sad dakle znamo, kako će ta stvar svršiti. Preč. g. kanonik Dr. Fr. Feretić se odrekao zastupništva na porečkom saboru.

* (Elaborat hrvatske kraljevske deputacije), što bijaše onomadne izručen ugarskoj kralj. deputaciji, učinio je u svoj Hrvatskoj neizmerno dobar utisak, kako to razabiremo iz više tamošnjih dopisah, kojih žalibice radi premašena prostora ovoga lista nemožemo priobčiti. Odobravamo pako i mi, što misle posebnimi pouzdanicami zasvjeđočiti deputaciji svoje podpuno povjerenje. Iz svega toga se vidi, da će onaj elaborat postati za Hrvate novo politično evangjelje.

* (Hrvatski jezik na dalmatinskom saboru) upotrebljavaju kod sadašnjega saborisanja, ne samo saborski predsjednik i narodni zastupnici, nego i isti carski povjerenik. Slava narodnim zastupnikom, koji će znati svojim rodoljubnim djelovanjem, uvesti naš hrvatski jezik u sve urede krasne naše Dalmacije!

* (Dalmatinsko brodarsko društvo) sa sjedištem u Trstu osniva se ovdje pod vodstvom gg. Mata Aduma, Antuna i Tome Makale, Dra. Fausta Nakić-Vojnovića i Ant. Vidovića. Cilj mu je gradjenje, kupovanje i prodavanje brodova na jadra i na paru, zatim brodarenja po moru i po rieka. Družvena glavnica iznosiće 500 tisuća forinti. Svaka dionica (azione) vredi 100 f. Tisuća i 400 takovih dionica izdat će se umah, a ostalo posje. Mi svesrdno preporučamo našim rodoljubom

to najnovije poduzeće, i pozivamo jih, da mu u što većem broju pristupe.

* (Dalmatinski djaci u Zagrebu.) Javljuju nam iz Zagreba da je ljetos na tamošnjih školah ljevi broj dalmatinskih mladića, al da bi jih bilo i više, da se neboje izgubiti uživanje dobivenih stipendija. Nam se taj strah netomeljiti čini, jer nemožemo ni pomisliti, da bi se radi toga mogli ikada lišiti stipendija, tim manje, što je sada propisan hrvatski jezik u svih uredih, pa borme neće ga ni u Beču ni u Gradeu naučiti, kako u Zagrebu. Pak uprav zato se nadamo, da će visoka zemalj. vlada osobiti obzir uzeti, kad podjeljivanja stipendija, na one mladiće, koji bi radi u Zagrebu svršiti svoje pravoslovne i druge nauke. — Nebi li o toj stvari mogao i sadašnji dalmatinski sabor koju reći?

Sa tršćanskoga tržišta.

Cijena se žitu u ovih posljednjih danah digla tako, da se za 116 f. pšenica prodavala od 8—9 f. kukuruz f. 4.15, — Cent jačmena f. 3.35—4.25; bazulja f. 5—7; smokava po 6 f.; vune debele domaće neoprane f. 57—58; kože suhe volovske i kravje 80—90 f.; kafe Rio 45—49 f.; cukara ans. tučena f. 22.75—23.75. Masla, masti i slanini, cijena prošlom izvještu, isto tako veću dalm. i istarskom te raskriji i ulju. Cent treske (bakalara) traži se po 14—19 f.; šishak istar. 19—21 f.; ruja od 4—5.50 f.; kamenita ulja (petrolija) 14.50—15 f.; cunjah f. 13.50; loja f. 26.50.

Kretanje austrijanskih brodova

od 16 do 30 Novembra.

Dojadrili u — iz

Trst: Pierino, Dar, Nuovo Arturo Kardifa. — Dobra Nadežda Kavale. — Caterina S. Skalenovo. — Vila Jamajke. — Nicoretta Kamato. — Luka, Grazia Dio Marsiljo. — Civetta Smirno. — Tebro Graža. — Diva S. Androsana.

Aleksandrija: Vice Tone Šilda. — Fidio Njukastla. — Forza Liverpula.

Androsan: Li Avano.

Bahiju: Alceste Amburga. — Attila, Capriccio Trsta.

Bordò: Alessandria, Cugnotidan, Giuseppe Matteo Kardifa.

Bremenhaven: Pelegrino Galaca.

Buenos Ayres: Achile S. Ceta. — Giacomina Taragone. — Mercede Marsiljo.

Carigrad: Ero Odeso. — Dampier Ceta. — Marietta D. Ibrajle.

Falmut: Anabile Orana. — Tom, Pace P., Toni, Diana, Brdjauske. — Nuovo Nicetto, Penelope Ibrajle. — Elena Kovačević Marjopolja. — Mirra, Cainan Taganroka. — Adumo, Jared, Lamek, Henoch, Caterina Stuk, Francesco Gilberto Odeso. — Beatrice Korka. — Pia Uragnaj.

Filadelfiju: Eca Limerika. — Sospir Njukastla Flesingu: Comte Tonello Korloforta.

London: Michele Vučetić Odeso. — Arturo Bahie. — Domenica Bostonia. — Trino Njukastla.

Marsilju: Mila Glasgor. — Elena G., Rosa, Miloš, Alessandro B., Dante B., Dario, Nauta Trsta. — Vittorij Smirne. — Divino, Liva Rieke. — Orton Ceta. — Favorito, Burgasa. — Giovanna Kartagine.

Montevideo: Olga B. Marsiljo.

Njujork: Zutor Kvinstovna. — Atlas Trapana. — Ugo Grgenti. — Janek Bordó. — Tritone Marsiljo. — Vitez Ceta. — Rebeka Brilstola. — Sekl Londonderi.

Odesu: Union Ceta. — Urih Mecih.

Siru: dissida Kardifa.

Smirnu: Nuova Anna Trsta. — C. Borković, Slavonia Marsiljo. — Diana Salonića.

Santes: Oliva Bahie.

Sligo: Crono Njukastka.

Sild: Istok Anversa. — Iris Dunkerka.

Kardif: Vodja Dunkerka. — Mimi Limerika. — Burone Vrančenj, Rissurezjone, Luigi Žiga Bordó. — Leopoldina Bauer Dubl na. — Hunnus Glučestra. — Grad Zagreb, Gjurko Korka.

Kork: Orfeo Filadelfio. — Concordia Bridjansko.

Kvinstovna: Nemesi Sulino. — Onore, Leone, Treći Dubrovacki Njukastka. — Graovac, Bari. — Catina R. Filadelfio.

Odjadrili iz — u

Trsta: Gregorius, Enzo Cot. — Figlia Jenny Bordó. — Cristoforo Romano.

Aleksandrije: Amalia Falmut. — Giuseppe Antonio Mesiću.

Anvers: Due Fratelli Njukastka.

Baltimore: Slova Londra.

Bordò: Mio Muro Kardif. — Gilda Svanjeju.

Buenos Ayres: Niord, Clita Falmut.

Carigrad: Madre Muria, Cortolito, Mirta N., Carmela B., Nod, Nereo Odeso. — Nane B., Maria D., Keč, Cam, Mac, Malateel, Selja, Antonietta, Nerea, Teleki, Grad Karlovac, Padre Stefano, Rahel, A. T. Luković, Novi

Klas, Jesse, Auna Lazarević, Temi, Andrić Tangaray Kork. — Alois, Kubilić Trst. — Generatore Genovu. — Unione, Tauro, Cluto, Labora, Kopernik Marsilju. — Armonia, Rička.

Ceta: Kalk, P. Deak Porto Said. — Elisa, Maria, Mio Figlie Carig. — Ifigenia Filipovil. — Giovanni Luigi Santos. — Amor Njnj.

Dublina: Marius Baltimorn.

Gibiltere: Europa Londra.

Genove: Romano Londra. — Riccardo Carig.

Glasgova: Mercur Ales.

Grimsbija: Ante Ales.

Hula: Federico B. Grimsbija.

Limerika: Mimi, Ezio Kardif.

Livorna: Dragu Anette Genovu. — Srećan Varne Londre: Tomaso Trinidad.

Manile: VII. Dubrovacki Falmut.

Marsilje: Sr. Križ Ales.

Njukastka: Prvi Dubrovacki, Dio Pili, Martin Kork.

Njukastla: Figlio Rieku — Jugoslava Riojanaro. — Capudistria Ales. — Ira Phili pivil

Nju Orleans: Justine B. Mars.

Plinuta: Unjana S. Kardif.

Odesa: Libero Marsilju. — Andrić Trst.

Riojanebra: Girodama Falmut. — Slavjanska, Buon'Armonia Pernambuk.

Teksel: Anna Njukastla.

Trna: Bartolina Carligr — Patrizio P. Genovu.

Kardifa: Mimi P., Juna, Ruth Trst. — Paolona Portosaid. — Sanktine, Proserpina Singapur. — Mosorska Vila, Giuseppe Rinovento Ales.

Kvinstovna: Domenico Londra. — Ariosto Svanjeju. —

Tek Novacah

potag Borse u Trstu od 16 — 30 Novembra 1872.

NOVCI	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	
Čarški dukati (cekini)	5.18	—	5.17	5.15	5.16	5.15	5.15	5.14	—	5.15	5.15	5.15	5.15	5.15	5.15	—
Napoleoni	8.70	—	8.68	8.64	8.68	8.67	8.67	8.66	—	8.67	8.68	8.69	8.73	8.69	8.69	—
Lire Ingleske	10.98	—	10.97	10.96	10.95	10.95	10.94	10.94	—	10.94	10.95	10.93	10.02	10.95	10.95	—
Srebro prid (aggio)	106.85	—	106.85	107.—	107.—	107.—	107.—	106.—	—	106.85	107.15	107.15	107.50	107.~	107.—	—